

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Naročnina za Jugoslavijo: celoletno 180 Din, za 1/2 leta 90 Din, za 1/4 leta 45 Din, mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Gregorčičevi ulici št. 23. — Dopisi se ne vračajo. — Račun pri post. hranilnici v Ljubljani št. 11.953. — Telefon št. 30-69.

Leto XVII.

V Ljubljani, v torek, dne 6. februarja 1934.

Štev. 15.

Kaj je z našo petletka

V Ameriki in po vsem svetu zmaguje načrtno gospodarstvo in kakor poročamo na drugem mestu, ima svojo petletko tudi že Turčija. Z lastnimi močmi hoče Turčija izvesti industrializacijo dežele in kdor pozna nezlomljivo energijo Kemala, ta ve, da bo ta petletka tudi postala resnica!

Ena od resolucij, ki je bila sprejeta na zasedanju gospodarskega sveta Male antante, je bila tudi resolucija o nujni potrebi sodelovanja vseh treh držav na industrijskem polju. Jasno je, da more biti sodelovanje na polju industrijske proizvodnje uspešno le, če se vrši po gotovem načrtu, če najprej obstoji za vsako od teh maloantantnih držav načrt industrializacije in če se šele na podlagi teh treh načrtov izdelava za vse tri države skupni industrijski načrt. Zalibog pa mi danes nimamo niti še najmanjšega osnutka za industrializacijo Jugoslavije. Ta industrializacija se sicer vrši, toda le na slepo srečo, kakor pač ugaja posameznikom. Zato bomo skoraj na tem, da bomo v nekaterih panogah imeli domače industrije kar preveč, dočim bomo še naprej uvažali tudi najpotrebnejše predmete. A to le zato, ker nimamo nobenega načrta za svojo industrializacijo, ker niti ne vemo, kaj hočemo in kaj moremo ustvariti.

Na drugem mestu pričujemo nadalje predlog češkega gospodarskega delavca, da je mogoče povečati medsebojno trgovino držav Male antante le na ta način, da Češkoslovaška podpira industrializacijo Jugoslavije in Rumunije. Zopet nas postavlja pomanjkanje vsakega gospodarskega načrta pred isto žalostno konstatacijo, da sploh ne vemo, kako se naj nudi ta pomoč. Samo zato, ker nimamo nobenega načrta za industrializacijo, je tudi bilo mogoče, da so se pri nas storile pri industrializaciji tako velike napake. Omenjamo tu le eno stvar — našo čevljarstvo industrijo. Če kje, potem smo imeli v tej stroki prav vse pogoje, da se v kratkem čisto osamosvojimo od tujine. Imeli smo velike tvornice za čevlje, imeli poleg tega na desetisoče izvrstnih čevljarških obrtnikov, da bi mogli kriti ne le svojo domačo potrebo, temveč da bi mogli še izvažati. In kaj se je zgodilo. Velike domače tvornice so zmanjšale svoj obrat, naši domači čevljarji so brez posla, ker smo uvažali iz tujine izdelke. In sedaj smo dopustili ustanovitev nove tuje tvornice v Jugoslaviji, da bodo imele naše domače tvornice še manj dela, naši čevljarji pa še manj zaslužka.

Čisto smo prezrli, da je dopustna tuja pomoč pri industrializaciji le tam, kjer domače sile ne zadostujejo. Nikakor pa ne gre, da bi dopuščali, da se nam s tujo pomočjo ubija še tisto malo naše domače industrije, ki jo še imamo. S hvaležnostjo moramo zato sprejemati tujo pomoč, ki ustvarja pri nas nove industrije, ki daje ljudem nove možnosti zaslužka, prav odločno pa bi morali zavrniti vsako pomoč, ki povečuje brezposelnost.

Če bi imeli le senco kakšnega gospodarskega načrta, se takšne napake prav gotovo ne bi dogajale, tako pa jih imamo vse polno. Saj so tudi naše domače steklarne morale ustaviti delo, ker se je pri nas ustanovila nova tuja steklarna! In saj nas uvažljamo tudi v rudarstvu naravnost kričeče primere, kako ne znamo sami izkoriščati zakladov, ki nam jih nudi naša zemlja. Pri vsej svoji revščini zametujemo vsako leto sto in sto milijone tujcem, ker se ne moremo povzpeti do tega, da bi napravili že enkrat obsežen gospodarski načrt svoje osamosvojitve in se potem tudi ravnali po tem načrtu.

Naša petletka ostaja še nadalje neizpolnjena želja. Med tem pa v vseh sosednih državah delajo z mrzlično hitrostjo,

da utrde svoje gospodarstvo. Italija je izvedla žitno bitko, omejuje nam sedaj izvoz živine in lesa, Češkoslovaška ima že sama dovolj pšenice, Avstrija razvija tudi vedno bolj svojo proizvodnjo, da je tudi v Avstrijo naš izvoz vedno težji. In brez vsega si moremo izračunati, da bo čez par let položaj še obupnejši, če ne bomo tudi mi sledili vzgledu sosedov in tudi mi začeli z načrtnim gospodarstvom.

Z načrtnim gospodarstvom za industrializacijo dežele, z načrtnim gospodarstvom za izboljšanje agrarne proizvodnje, z načrtnim gospodarstvom za izkoriščanje rudinskih zakladov v lastni režiji in za lasten dobiček! Toliko naravnih bogastev ima naša zemlja, da bi mogel ves naš narod živeti v blagostanju. Toda mi teh bogastev ne izkoriščamo in puščamo, da jih izkoriščajo tujeji, sami pa se zadovo-

ljimo s tem, če pomagamo pri izkoriščanju le kot kuliji.

Res je, da zaenkrat nismo finančno dovolj močni, da bi mogli sami vse izkoriščati nakrat. Toda polagoma bi mogli in vsako leto bi mogli svojo produktivnost povečati. Pa tudi v tem primeru je pogoj, da imamo gospodarski načrt, da vemo, kje moramo najprej začeti in kje bo dobiček takoj najbolj zagotovljen. Pot k blagostanju je le v tem načrtnem gospodarstvu, je v jugoslovanski petletki, ki bo izvedla gospodarsko organizacijo našega naroda. Seveda pa mora biti tu tudi tisti, ki bo ta načrt izdelal. Ustava je že določila ta organ, tudi zakon že določa to institucijo, toda gospodarski svet je še vedno le na papirju. In zato še ni onega izboljšanja, ki bi moglo nastati že davno in zato ne pridemo na zeleno travo.

Davčni predlogi znatno omiljeni

Temeljita sprememba § 7. — Pavšaliranje davka tudi za obrtnike v mestih — Privilegiji nabavljajnih zadrug znatno zmanjšani — Olajšave za plačevanje davčnih zaostankov

Na zadnji seji finančnega odbora je bil po mnogih pogajanjih in tudi vročih bojih končno dosežen sporazum med večino finančnega odbora in finančnim ministrom. Kakor vsak sporazum, tako tudi ta ne prinaša popolnega uspeha nobeni strani, temveč je morala vsaka nekaj popustiti. Vendar pa je treba takoj naglasiti, da so zlasti slovenski poslanci in vsem na čelu minister Mohorič naravnost odlično branili stališče gospodarstvenikov, da so vsa najtežja določila iz predlogov finančnega ministra odbita in bistveno omiljena. Zlasti pa je doživel čisto novo stilizacijo znani § 7., ki je tvoril skoraj glavno debato na številnih zborovanjih gospodarstvenikov. Njegova prvotna določila o odmeri pridobnine so izpremenjena v tako znatni meri, da so sedaj znosna.

Po novi stilizaciji se bo glasilo § 7. sedaj tako-le:

K členu 53. zakona o neposrednih davkih se doda:

Davčna osnova za vsa podjetja z neomejeno zavezo, za industrijska, rudarska, bančna, železniška, brogarska, tramvajska in mednarodna transportna podjetja se v primeru, da njihov letošnji promet prekaša znesek 500.000 Din, določi po bilanci, zasnovani na knjigah, ki jih morajo vsa ta podjetja redno voditi. Ocena davčne osnove za ta podjetja spada v delokrog davčnih odborov. Za pregledovanje knjig in računov veljajo odredbe družbenega davka.

Davčna osnova za vse obveznike pridobnine ne more biti manjša od dvakratnega zneska stanovanjske najemnine, če ta najemнина ni večja od 6000 Din na leto; ne manjša od dva in polkratnega zneska najemnine, če je večja kakor 6000, a manjša kakor 12.000 na leto; ne manjša od trikratnega zneska najemnine, če je večja kot 12.000 in ne presega 24.000 Din; in ne manjša od tri in polkratne stanovanjske najemnine, če ta presega 24.000 Din na leto.

Določeni zneski najemnine za stanovanje se doda po kraju in položaju podjetja 10 do 30 odst. najemnine za poslovne lokale.

V podjetjih z več družabniki se izračuna osnova v manjši meri, in sicer: če sta pri podjetju dva družabnika, v višini 75 odstotkov skupne najemnine za stanovanje obeh družabnikov, če je več družabnikov pa 50 odstotkov skupne najemnine za stanovanje vseh družabnikov. Najemnina za poslovne lokale se v tem primeru določi kakor gori. Za podjetja, katerih lastniki stanujejo v inozemstvu, se določi minimalna osnova tako, da se ta podjetja vzporedijo s sličnimi podjetji domačih lastnikov.

Za izboljšanje izvoza

je velike važnosti sprejem dveh predlogov poslanca Mohoriča, da se vsled povišanja vozninske takse ne smejo povečati izvozne tarife, ker bi to zmanjšalo konkurenčno sposobnost naših izvoznikov. Podobno je bilo sklenjeno glede tramvajskih kart.

Privilegiji nabavljajnih zadrug reducirani

Zlasti je omeniti, da je finančni odbor nadalje sklenil, da se izenačijo v davčnem pogledu s trgovskimi podjetji vse nabavljajne zadruge, ki prodajajo svoje blago tudi nečlanom, pa tudi vse one zadruge, ki prodajajo luksuzne predmete ali alkoholne pijače. Listo luksuznih predmetov sestavita finančni in kmetijski minister. Ta sklep finančnega odbora pomeni za trgovstvo uspeh, ki odtehta marsikatero drugo davčno breme, kajti eden glavnih vzrokov propadanja trgovine je bil baš v prevelikih privilegijih nabavljajnih zadrug in konzumov. Zaradi teh privilegijev je vodilo trgovstvo že desetletja oster boj, a je ostal leta in leta boj trgovstva brez uspeha. Sedaj pa je ta boj dobojevan z zmago trgovstva. Ni sicer še zmaga popolna, toda je tako velika, da bo na njeni podlagi mogoča tudi popolna.

Druge pridobitve

Važna pridobitev je tudi sklep finančnega odbora, da se taksa na račune pobira šele od skupnega zneska 20 Din dalje in ne že od 5 Din, kakor se je glasilo prvotni predlog.

Za obrtnike v mestih je velika pridobitev sklep finančnega odbora, da se v bodoče tudi njim pavšalira pridobnina. 18.000 obrtnikov v Sloveniji je deležno dobrot tega sklepa.

Na predlog posl. Krečiča je sklenil finančni odbor, da se § 4. spremeni v tem smislu, da se določila uredbe o javnih delih glede trošarine na les, cement, keramiko in opeko črtajo, mesto njih pa uvede posebna taksa, ki se bo plačevala na podlagi proračuna za zgradbe ter bi znašala pol odstotka pri zgradbah do 50.000 Din, pri proračunih do 200.000 1% in večjih proračunih 1-5%.

Dosežene so še nekatere druge pridobitve, ki pa jih bo mogoče popolnoma presoditi šele potem, ko bodo sprejeti predlogi dokončno redigirani.

Sklepi finančnega odbora pridejo pred plenum skupščine in zato še niso dokončni, temveč je mogoče, da bodo še nekoliko spremenjeni. Vendar ni verjetno, da bi bile ev. spremembe bistvenega pomena.

Če se upošteva težko stanje državnih financ, velika potreba drž. pomoči na vseh koncih in krajih in če se upoštevajo končno tudi nekatere druge težave, potem se mora priznati, da so tisti, ki so se borili za spremembo davčnih predlogov, dosegli mnogo, nepričakovano mnogo. Toliko objektivnega priznanja zaslužijo na vsak način.

ČEŠKOSLOVAŠKA MORA POMAGATI PRI INDUSTRIJALIZACIJI PODONAVSKIH DRŽAV

Ravnatelj kemične družbe v Ustju, docent dr. Basch je v Pragi predaval o vplivu reagrarizacije na gosp. krizo podonavskih držav. Reagrarizacija se je na Češkoslovaškem pričela že pred vojno in se je v povojni dobi nadaljevala brez ozira na to, da je industrijska delavnost nad vse nezadovolja. Vsled tega je nastala agrarna kriza v podonavskih državah in vsled nje povzročene plačilne težave so skrčile zunanjo trgovino podonavskih držav. Povečanje obsega zunanje trgovine je mogoče doseči le na ta način, da se pospešuje industrializacija podonavskih držav in da Češkoslovaška pri tem pomaga. Zlasti s kapitalom bi morala pomagati Češkoslovaška.

plačevanje davčnih zaostankov,

da se plačajo vsi davčni zaostanki do leta 1932. v 11 letih, ne da bi bilo treba plačevati za nje posebne obresti. Ta določba se glasi:

a) Državi do konca leta 1932. dolžni neposredni davki se plačajo najkasneje v teku 11 let, pričeni z letom 1934., in to: če znaša dolg dvakrat ali večkrat toliko kakor znesek enoletnega davčnega predpisa v 11 letih; če znaša devet petin davčnega predpisa, v 10 letih, v 9 letih, če znaša osem petin, pri sedmih petinah v 8 letih, pri šestih v 7 letih, pri petih v 6 letih, pri štirih v 5 letih, pri treh v 4 letih, pri dveh petinah v 3 letih, pri eni petini v 2 letih, če pa je davčni zaostanek manjši od ene petine davčnega predpisa, se mora v celoti plačati v letu 1934.

Tako določeni zneski se plačujejo v obrokih, kakor veljajo za tekoče davke. Enoletni davčni predpis je znesek, za katerega je bil davčni zavezanec zadolžen v letu 1933. Za zakasnela plačila se plačujejo obresti le od dneva dospelosti po gornjih določbah. Važno je nadalje to, da se potrdila o plačanih davkih izdajo, če je plačan dospel del tekočih ali dolgovanih davkov.

Posebne važnosti pa je uspeh, ki ga je dosegel minister Mohorič, da se dovolijo kompenzacije s terjatvami, ki jih imajo državni dobavitelji pri državah, kar sedaj ni bilo dovoljeno.

